

Türelmet és bátorságot kérne egy képzeletbeli varázspálcától

Humor, lazaság, kiegyensúlyozottság, örök fiatalság – ezek a fogalmak jól jellemzik Balázs Andreát. A színész az elmúlt időszakban jött rá élete nagy tanulságára, hogy amikor nincs jól, akkor nem kell annak az ellenkezőjét állítania. Ma már ki meri mondani, hogy „nem vagyok jól”.

„Sokáig azt hittem, hogy mindig boldognak kell lennem. Nem mertem nemet mondani. Olyan volt ez, mintha egy örökös maszk lett volna rajtam. 12 év kellett ahhoz, hogy megtanuljam kimondani, ha épp nem vagyok jól” – mesélte a színész Gergics Dánielnek a *Maszkok Nélkül* című

[YouTube adásban.](#)

Kacsás pizsamát húz, de „pszichopata” marad

Andit 2017-ben az ország, mint „Kasszás Erzsit” ismerte meg egy reklámból, pedig akkor már közel 10 éve színészkedett. Hivatásáról elárulta, hogy számára a színház az igazi szerelem.

„Minden szereppel egyre több vagyok. Mindegyik alakított rajtam valamit és bizony, némelyikkel küzdeni is kell. A Karinthy Színházban játszom a Stephen King regénye alapján készült *Tortúrában*. Ez egy pszichothriller, ahol Annie Wilkes-et alakítom. Igen, egy pszichopátát. Ez a szerep annyira koncentrált, annyira magával ragad, hogy sokszor a tapsrendre sem emlékszem. Talán nem árulok el vele nagy titkot, de a végén lelőnek és meghalok. A puska eldördülése után van kb. 15 másodperc, amikor azt érzem, hogy nem vagyok. A párom, akivel 19 éve élek együtt, otthon mindig rám szól, hogy most nem az a nő vagyok az előadásból. És én is érzem. Mindent úgy csinálok otthon, ahogy szoktam: kimosom a művét a hajamból, felveszem a kacsás pizsamámat, de a feszültség bennem marad. Ezt meg kellett tanulnom letenni” – mesélt a *Maszkok Nélkül* online interjúbán a színész, aki egyébként magáról úgy tartja, ő egy nyitott könyv mindenki számára.

„A barátaim azt szokták mondani, hogy látni rajtam, hogy velem lehet beszélgetni. Engem valóban érdekelnek mások, és nem csak kérdezek, de figyelek is. Hozzám könnyű a kulcsot megtalálni, mert számomra természetes az, ahogy az emberekkel kommunikálok. Amúgy is szeretem a természetességet. Én teljes nyugalommal kirakok olyan képet magamról a közösségi oldalaimra, hogy nincs rajtam smink, kócos a hajam, vagy épp rám van száradva az éjszaka kifolyt nyál...” – mondta nevetve Andi.

Ölelés nélkül szárnyaszegett madár

„Nagyon galamblelkű vagyok, és szuperszenzitív, ha valaki mellettem ül és szomorú, akkor én is az leszek. De, ha valaki egy kis problémából óriásit csinál, na azt nem bírom, az nagyon idegesít. Ahogyan az elmúlt időszakot is nehezen viseltem, mert az, hogy nem ölelgethettem meg az embereket az nekem olyan volt, mintha levágták volna a szárnyaimat. Nálam a legfontosabb szeretet nyelv az érintés. Nem kell rá ok, hogy megöleljek valakit, egyszerűen jól

esik. De megszoktam, hogy most nem lehet, megtanultam kezelni ezt is, ahogy a bezártságot is” – teszi hozzá a koronavírus okozta nehézségekről, amiről egyébként úgy tartja, hogy csak sok türelemmel lehet ebből kilábalni.

A műsor végén előkerül egy varázspálca, amit Gergics Dániel a tréningjein is alkalmazni szokott, hiszen a kimondott szónak teremtő ereje van. „Nagyon nehéz türelmesnek lenni, főleg úgy, hogy folyamatosan omlanak össze a dolgok körülöttünk. Ha varázsolhatnék valamit magamnak, akkor az egyik biztos, hogy az lenne, hogy legyen több türelmem elviselni az életet, és legyek sokkal bátrabb, ugyanakkor sokkal kevesebb megalkuvást és még kevesebb elhatalmaskodó párkapcsolati egoizmust kérnék. Ezeket már dolgozom, de kell is még érte tennem” – árulta el a [Maszkok Nélkül](#) című adásban Balázs Andi, kezében a varázspálcával.